

Bucuroși și recunoscători

(1 Tesaloniceni 1:1-10)

Pentru studiul din săptămâna aceasta, citește: 1 Tesaloniceni 1:1-10;
1 Corinteni 1; 1 Timotei 1:15; Galateni 5:19-23; Daniel 12:2.

Sabat după-amiază

Text de memorat: „Mulțumim totdeauna lui Dumnezeu pentru voi toți, pe care vă pomenim necurmat în rugăciunile noastre; căci ne aducem aminte fără încetare, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, de lucrarea credinței voastre, de osteneala dragostei voastre și de tăria nădejzii în Domnul nostru Isus Hristos!” (1 Tesaloniceni 1:2,3)

Gândul central: Pavel are multe lucruri de apreciat la tesaloniceni, cel puțin atunci când începe să le scrie prima epistolă. Merită să acordăm atenție lucrurilor pe care le apreciază la ei.

În deschiderea primei sale epistole către tesaloniceni, Pavel vorbește despre rugăciune, subliniind că se roagă mult pentru credincioși, o dovadă a dragostei și a preocupării sale profunde față de biserica de acolo.

În pasajul de mai sus, el își exprimă bucuria că tesalonicenii au rămas în mare parte credincioși. Viața lor dă dovezi nenumărate despre puterea transformatoare a Duhului Sfânt, în ciuda multor greutăți pe care le-au întâmpinat.

La sfârșitul primului capitol, Pavel remarcă atitudinea deschisă a tesalonicenilor față de el și față de învățăturile lui, motiv pentru care au devenit „advenșiști” adevărați. Ei trăiau în fiecare zi așteptând ziua în care Isus avea să coboare din cer pentru a-i elibera de „mânia viitoare”.

În studiul din săptămâna aceasta, vom arunca o privire asupra modului în care noii convertiți au făcut față provocărilor apărute după ce au intrat în biserică.

În cuvintele introductive din 1 Tesaloniceni, întrevădem altruismul lui Pavel. Cu toate că el este în mod sigur autorul epistolei (1 Tesaloniceni 2:18; 3:5; 5:27), el recunoaște contribuția colegilor săi, Sila și Timotei.

1. Pentru ce lucruri aduc mulțumiri Pavel, Silvan și Timotei? 1 Tesaloniceni 1:1-3. Cum se manifestă aceste lucruri în mod concret în viața de zi cu zi? Cum se manifestă „lucrarea credinței” în viața mea?

Introducerea epistolei este caracteristică pentru scrisorile din Grecia antică, dar există și un element nou. Lângă formula obișnuită de salut („har”), Pavel adaugă salutul evreiesc familiar „pace” (*shalom* în ebraică). „Har” și „pace” – o descriere corectă a experienței cu Isus!

Cine era Silvan? Numele său pare a fi echivalentul latin al numelui aramaic „Sila”. Iudeii din afara granițelor Palestinei adoptau, de regulă, nume grecești sau latine pe lângă numele lor evreiești (în acest fel, „Saul” a devenit „Pavel”). Sila era un creștin iudeu la fel ca Marcu. Prin faptul că a luat cu el în călătoriile misionare conducători de încredere ai bisericii din Ierusalim, Pavel a făcut tot ce a depins de el pentru a menține unitatea bisericii.

2. Care trei cuvinte din 1 Tesaloniceni 1:1-3 au devenit celebre din cauza modului în care sunt folosite în 1 Corinteni 13? Care dintre ele este subliniat în mod deosebit în 1 Corinteni și din ce motiv?

În rugăciunile sale, Pavel își concentrează atenția asupra realității și nu asupra unei preținse spiritualități. Credința ne pune serios la lucru. Dragostea autentică ne determină să lucrăm cu asiduitate. Iar nădejdea înseamnă să avem multă răbdare. Accentul cade pe *acțiune*, nu pe idei abstracte. Ordinea în care sunt amintite credința, dragostea și nădejdea nu este întotdeauna aceeași în Noul Testament, dar cea mai importantă dintre cele trei este amintită la sfârșit de fiecare dată (vezi 1 Cor. 13:13). În versetul 3, ordinea lor pune în evidență importanța evenimentelor finale în gândirea lui Pavel, așa cum vom vedea pe parcursul celor două epistole către tesaloniceni.

În același timp, Pavel îi aduce mulțumiri lui Dumnezeu pentru modul în care tesalonicenii au primit Evanghelia.

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Grupa să înțeleagă faptul că acceptarea darului mântuirii oferit de Dumnezeu prin Isus aduce o schimbare fundamentală în modul omului de a gândi și a acționa.

La nivelul sentimentelor: Membrii grupei să Îi fie recunoscători lui Dumnezeu pentru lucrarea pe care o împlinește în viața oamenilor păcătoși.

La nivel practic: Să caute să aibă o atitudine pozitivă plină de mulțumire pentru dovezile creșterii spirituale pe care le observă în viața altora.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Harul transformator

- A. Pavel își începe toate epistolele prin cuvintele *har* și *pace*. De ce crezi că a folosit cuvintele acestea la începutul fiecărei epistole pe care a scris-o?
- B. De ce crezi că Pavel face referiri repetate la Dumnezeu, la Isus și la Duhul Sfânt în primele zece versete ale acestei epistole?
- C. Pe baza afirmațiilor lui Pavel din 1 Tesaloniceni 1:9,10, descrie schimbarea care s-a produs în momentul în care tesalonicenii au devenit creștini.

II. Sentimente: Mulțumim lui Dumnezeu

- A. Obiceiul de a-I mulțumi lui Dumnezeu este important pentru viața creștinului. Ce motive de mulțumire enumeră Pavel în 1 Tesaloniceni 1:1-8? Ai și tu motive de mulțumire asemănătoare? Dacă da, care sunt acestea?
- B. Convertirea la creștinism produce o schimbare fundamentală în viața omului. Pentru unii, schimbarea este bruscă, în schimb, pentru alții, ea se produce treptat. Cum a fost transformată viața ta de harul lui Dumnezeu?

III. Practic: Obiceiul de a încuraja

- A. Ce încurajări ai primit de la alții pe parcursul vieții tale de credință?
- B. Ce faci în mod concret pentru a-i încuraja pe alții în umblarea lor cu Dumnezeu?

Rezumat: Creștinii trebuie să fie recunoscători pentru modul în care harul lui Dumnezeu le transformă viața și să îi încurajeze pe cei la inima cărora lucrează Duhul Sfânt.

3. Citește 1 Tesaloniceni 1:4. Ce înseamnă că „Dumnezeu ne-a ales”? Înseamnă că, de fapt, nu avem la dispoziție altă alternativă? Înseamnă că omul care nu e ales de El, nu poate fi mântuit chiar dacă își dorește mântuirea?

Studiu 4

Versetul 4 face parte din mulțumirile pe care Pavel le aduce începând cu versetul 2. Unul dintre motivele sale de mulțumire este acela că Dumnezeu i-a ales pe tesaloniceni: „Noi știm, frați iubiți de Dumnezeu, despre alegerea de care ați avut parte” (vers. 4 – *NTR*).

Unii creștini duc la extrem ideea „alegerii”. Potrivit lor, creștinul nu este dator să mai fie preocupat de stilul de viață sau de comportament. În viziunea lor, mântuirea depinde de alegerea lui Dumnezeu, nu de alegerea noastră. O implicație a acestei învățături ar fi aceea că Dumnezeu le oferă har numai anumitor oameni și că omul, odată mântuit, nu mai poate alege să refuze mântuirea.

4. Cum ne ajută textele următoare să înțelegem că omul poate alege între a fi mântuit și a fi pierdut? Iosua 24:15; 1 Timotei 2:4; Apocalipsa 3:20.

Credința nu poate exista în afara puterii lui Dumnezeu care îi atrage pe oameni la Sine. Cu toate acestea, în final, El ne va permite să luăm personal o decizie cu privire la El și la ceea ce a făcut pentru noi. Iar ceea ce a făcut pentru noi este că ne-a ales prin Hristos. Noi am fost „desemnați” pentru mântuire. Faptul că unii nu vor fi mântuiți – că nu vor accepta personal mântuirea – este o consecință a opțiunii lor și nu a opțiunii lui Dumnezeu. Opțiunea lui Dumnezeu este ca toți oamenii să fie mântuiți. Pavel spune în 1 Timotei 2:4 că Dumnezeu „voiește ca toți oamenii să fie mântuiți și să vină la cunoștința adevărului”.

Gândește-te ce înseamnă pentru tine faptul că ai fost ales de Dumnezeu, că dorința Sa este ca tu să fii mântuit și că pierderea mântuirii este o abatere de la voința Sa pentru tine. Ce încurajare îți transmite acest adevăr minunat?

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVEAZĂ!

Ideea centrală pentru creștere spirituală: Pentru creștini, este important să identifice modurile în care Dumnezeu transformă viața oamenilor, să fie recunoscători pentru această lucrare a Sa și, de asemenea, să fie dispuși să îi încurajeze pe cei care au nevoie de încurajare.

Cu câțiva ani în urmă, în timpul unei lovituri de stat din Africa, un tată era de mai multe zile îngrijorat de situația fiului său și a familiei acestuia care locuia în apropierea unui palat prezidențial atacat de rebeli. În final, a primit știrea că fiul și familia lui erau bine, dar nu li se permitea să părăsească zona. Știrea l-a liniștit, dar tot mai era îngrijorat, pentru că pericolul nu trecuse încă.

Ai trecut vreodată printr-o situație în care, deși vestea primită te-a încurajat, îngrijorarea nu ți-a dispărut complet, pentru că nu puteai ști sigur care avea să fie deznodământul? Exact așa s-a simțit apostolul Pavel după ce a auzit veștile aduse de Timotei despre credincioșii din Tesalonic. Vestea despre credința lor l-a încurajat, dar tot mai era puțin îngrijorat din cauza persecuției continue cu care se confruntau.

Știind cât de ușor este să uităm ce a făcut Dumnezeu pentru noi, Pavel începe epistola scriind cuvinte de apreciere și amintindu-le tesalonicenilor de modul minunat în care Dumnezeu lucrase în viața lor. Și, întrucât descurajarea spirituală este efectul tipic al persecuției, apostolul le amintește cât de prețioși sunt ei înaintea lui Dumnezeu. Pentru că Domnul îi iubește și i-a ales ca să fie ai Săi, ei nu ar trebui să se descurajeze. Dumnezeu este de partea lor.

Cuvintele de încurajare ale lui Pavel arată cât de important este să ne încurajăm unii pe alții.

De discutat: Ce putem învăța personal din obiceiul lui Pavel de a-i încuraja pe credincioși?

2. APROFUNDEAZĂ!

Comentariu biblic

I. Cuvintele preferate ale lui Pavel

(Recitiți în cadrul grupei 1 Tesaloniceni 1:1-8.)

Primele trei versete din 1 Tesaloniceni conțin cele cinci cuvinte preferate ale lui Pavel: har, pace, credință, dragoste și nădejde. Ele apar frecvent

5. Cum putem avea siguranța că suntem plăcuți lui Dumnezeu? Care trei dovezi din viața tesalonicenilor arătau că ei erau acceptați de El? 1 Tesaloniceni 1:5

Versetul 5 începe cu cuvintele „în adevăr”. Pavel arată aici pe ce se bazează când afirmă că tesalonicenii au fost aleși de Dumnezeu (vers. 4). De asemenea, el menționează și alte motive pentru care rugăciunile sale sunt atât de pline de mulțumiri (vers. 2). El este bucuros de dovada clară că tesalonicenii Îl primiseră în viața lor pe Dumnezeu și că erau plăcuți Lui.

La începutul versetului, Pavel se declară mulțumit de semnul vizibil, neîndoielnic al acceptării tesalonicenilor înaintea Domnului. Primirea Evangheliei nu a însemnat pentru ei doar o simplă înțelegere la nivelul minții a învățăturilor sau a doctrinei. Viața lor zilnică era o dovadă a prezenței și a puterii lui Dumnezeu. În viața zilnică a bisericii se petreceau lucruri care puteau fi explicate numai ca rezultat al intervenției divine. Rugăciunile primeau răspuns și viețile oamenilor se schimbau. Autenticitatea credinței lor era confirmată de fapte.

6. Cum putem ști dacă Duhul Sfânt este prezent în mod real în viața unui om sau a unei bisericii? Vezi Galateni 5:19-23; 1 Corinteni 12:1-11.

„Roada Duhului” este dovada faptului că Dumnezeu lucrează în mod activ în viața noastră. Dragostea, bucuria și pacea pot fi mimate o vreme, însă, prin presiunile obișnuite la care suntem supuși în relațiile cu ceilalți membri, se va vedea dacă aceste virtuți sunt autentice. Când Duhul Sfânt este o prezență vie, lucrurile anormale pentru omul păcătos încep să devină normale. Creștinii ajung să facă fapte de milă și de bunătate la care altădată nu s-ar fi gândit. Pavel avea suficiente dovezi că viața tesalonicenilor se schimbase prin lucrarea Duhului. Pentru el, cea mai mare dovadă că Dumnezeu îi alesese pe tesaloniceni era convingerea lor profundă și siguranța interioară că Evanghelia era adevărată și că Dumnezeu era real în viața lor. Uneori, această convingere poate fi neîntemeiată, dar siguranța deplină că suntem primiți de Dumnezeu însoțește întotdeauna Evanghelia autentică.

Cât de sigur ești de mântuirea ta? Pe ce se bazează siguranța ta?

în epistolele sale și, din moment ce sunt esențiale pentru concepția lui despre Evanghelie, merită să ne oprim puțin asupra lor ca să le studiem.

Har: Pavel desprinde semnificația cuvântului *har* din modul în care acesta este utilizat în Scripturile ebraice. El derivă dintr-un verb ebraic care are sensul literal de „a se apleca” și evocă imaginea unui om care se apleacă să ridice pe cineva care a căzut și nu se poate ridica singur. Pornind de la această idee, cuvântul *har* a ajuns să exprime actul de manifestare a bunăvoinței sau a bunătății față de o persoană care adeseori nu o merită. În Vechiul Testament, la fel ca în epistolele lui Pavel, Dumnezeu este Cel care manifestă har.

Pace: Pentru Pavel, pacea nu înseamnă o liniște încremenită. Concepția lui se bazează tot pe modul în care este folosit cuvântul *pace* în Scripturile ebraice. În Vechiul Testament, cuvântul pentru „pace” este *shalom* și are o conotație pozitivă. El înseamnă „a fi complet, a fi întreg, a fi prosper, a fi sănătos”. Pacea aceasta poate fi găsită numai în Dumnezeu care i-o oferă poporului Său în dar (Psalmii 85:8; 1 Cronici 22:9,10; Numeri 6:24-26).

Credința: Pentru Pavel, adevărata credință înseamnă mai mult decât cunoștințe; ea se manifestă prin fapte (compară cu Galateni 5:5,6). Credința este întotdeauna răspunsul la ceva ce Dumnezeu a făcut deja pentru noi.

Speranța: Speranța la care se referă Pavel nu este o utopie, ci este așteptarea cu încredere a revenirii lui Isus (1 Tesaloniceni 1:10). Ea era sursa statorniciei și răbdării tesalonicenilor, puterea care i-a ajutat să rămână credincioși în timpul persecuției.

Dragostea: Dragostea manifestată de credincioșii din Tesalonic nu era doar un sentiment plăcut de moment. Pavel afirmă că dragostea lor era durabilă, amintind de „osteneala dragostei lor”. Nouă, oamenilor, nu ne stă în fire să manifestăm acest tip de dragoste („agape”, așa cum apare în textul grecesc). Până la data când creștinii au început să folosească acest cuvânt, grecii îl utilizau rareori. El se referă la dragostea care nu este motivată de atracția exterioară sau de plăcere, ci se aseamănă mai degrabă cu dragostea altruistă a lui Isus.

De discutat: Har. Pace. Credință. Speranță. Dragoste. De ce este dificil, dacă nu chiar imposibil, să prezentăm Evanghelia fără a apela la aceste cinci cuvinte?

7. Ce spune Pavel în vers. 6 și 7? Cum să înțelegem aceste cuvinte în lumina faptului că Hristos este exemplul nostru suprem?

Versetul 6 face parte din fraza începută la versetul 2 care se continuă până la 10. În această frază lungă, Pavel enumeră motivele pentru mulțumirile pe care le aduce în rugăciunile sale. Versetele 6 și 7 adaugă două elemente la această listă, fiind o extindere a versetului 5. Pavel aduce mulțumiri pentru că tesalonicenii au devenit imitatori ai lui și ai Domnului și pentru că deveniseră ei înșiși un exemplu demn de urmat.

Adeeseori, noi le atragem atenția oamenilor să nu-i imite pe oameni, ci pe Hristos. Sfatul acesta este corect, pentru că până și cei mai buni oameni ne pot dezamăgi mai devreme sau mai târziu. Realitatea este că avem nevoie de modele de viață. Oamenii au nevoie unii de alții pentru a se sfătui, a face recomandări și a se susține reciproc în căutarea de soluții la diferitele probleme sau situații dificile prin care trec. Ce binecuvântare este să primești un sfat bun și un exemplu bun! De asemenea, când devenim conducători ai bisericii, oamenii ne imită, chiar dacă lucrul acesta ne place sau nu. De aceea este important ca membrii „vechi” să trăiască ceea ce predică și să se vadă că învățăturile pe care le susțin le-au modelat viața.

În același timp, Pavel adaugă unele măsuri de precauție. În primul rând, imitația (vers. 6) vine în urma primirii (vers. 5). Interesul tesalonicenilor a fost în principal acela de a primi Cuvântul lui Dumnezeu și de a-l aplica în mod direct la viața lor prin Duhul Sfânt. Cuvântul lui Dumnezeu este întotdeauna demn de încredere. În al doilea rând, Pavel Îl recomandă ca model principal pe Domnul (vers. 6). Viața lui Isus și lucrarea Sa prezintă constituie un model mai sigur decât viața lui Pavel. Observăm aici că Pavel nu-și face iluzii cu privire la sine sau la caracterul său (1 Timotei 1:15).

Reținem totuși faptul că Pavel apreciază dorința lor de a-l imita ca pe un învățător și mentor drag și de a deveni ei înșiși un model demn de imitat. În acest caz, este vorba de imitarea exemplului său de a se bucura în suferință. Suferința ne face fie mai răi, fie mai buni. Prin Evanghelie și prin puterea Duhului Sfânt, tesalonicenii au descoperit bucuria supranaturală în mijlocul suferințelor, la fel ca Pavel și Sila mai înainte (Faptele 16:22-25).

Ce fel de model ești în biserică? Ce lucruri din viața ta crezi că merită să fie imitate de alții? Ce lucruri crezi că nu merită să fie imitate?

II. Mesajul Evangheliei lui Pavel

(Recitiți în cadrul grupei 1 Tesaloniceni 1:9,10.)

Ce aspecte a subliniat Pavel atunci când le-a prezentat tesalonicenilor Evanghelia? În Faptele, Luca nu ne spune nimic în această privință, dar Pavel ne oferă câteva indicii în 1 Tesaloniceni 1:9,10, unde le amintește credincioșilor de învățăturile pe care li le-a dat. Pe baza acestor versete, ne formăm următoarea imagine:

Primul lucru pe care l-a făcut Pavel pentru a le prezenta păgânilor Evanghelia a fost acela de a-i convinge că zeitățile păgâne nu existau. Întrucât amintește de „Dumnezeul cel viu și adevărat” (vers. 9), înseamnă că el le-a dovedit faptul că zeii păgâni erau „morți” și „falși.” Singurul Dumnezeu adevărat este Dumnezeu lui Israel, Dumnezeu care a creat cerurile și pământul și care l-a ales și l-a binecuvântat pe Israel ca popor. La data aceea, iudaismul era răspândit și probabil că mulți păgâni auziseră deja de Dumnezeu iudeilor. Pavel a întrebuițat probabil istoria din Vechiul Testament pentru a-i convinge că Dumnezeu acesta stăpânește peste întregul pământ.

După ce i-a convins că Dumnezeu lui Israel este singurul Dumnezeu adevărat, Pavel le-a demonstrat că Isus este singurul Fiu al acestui minunat Dumnezeu. Nu se știe sigur dacă a amintit vreun eveniment din viața lui Isus, pentru că nu face lucrul acesta nici în restul epistolelor sale. Dar le-a arătat, în mod cert, că moartea lui Isus (cap. 5:10) și învierea Sa (cap. 4:14) au fost necesare pentru readucerea omenirii păcătoase la relația de la început cu Dumnezeu. Mai mult decât atât, el le-a spus că acest Isus avea să revină în curând (1 Tesaloniceni 2:19, 3:13, 4:13-18, 5:1-11) pentru a judeca pământul.

De discutat: Pornind de la ideile care compuneau mesajul lui Pavel și de la cele cinci cuvinte esențiale prin care explica Evanghelia, ce crezi că a vrut el să spună când afirmă că Evanghelia a fost propovăduită în Tesalonic nu numai cu vorbe, ci și cu putere?

8. Citește 1 Tesaloniceni 1:8-10. Ce alte dovezi ale credinței tesalonicenilor sunt enumerate aici?

Pavel explică de ce crede el că tesalonicenii au devenit un exemplu pentru ceilalți credincioși din Macedonia (regiunea unde se afla Tesalonicul) și din Ahaia (regiunea unde se afla Corintul). Mai întâi, ei erau un model de lucrare misionară de succes. De la ei Cuvântul lui Dumnezeu „a răsunat” în ambele provincii și chiar dincolo de granițele lor. Pavel îi considera un model de credință și datorită deschiderii lor față de el și față de Evanghelie. Ei au fost dispuși să primească învățatură și să facă schimbări radicale în viața lor – au renunțat la idoli și la alte forme de închinare.

Comunicarea se realiza destul de repede în lumea antică datorită drumurilor bune construite de romani și datorită faptului că se putea călători pe distanțe mari. Afirmatia că vestea despre credința tesalonicenilor s-a răspândit „pretutindeni” ne lasă să înțelegem că locuitorii din Roma sau din Antiohia aminteau despre credința lor în discuțiile pe care le aveau cu Pavel.

Un alt adevăr este faptul că oamenii vor să se ridice la înălțimea așteptărilor altora. Laudele exprimă în mod indirect o așteptare. Când le laudă credința cu atâta entuziasm, Pavel îi încurajează să crească în credință.

Convertirea lor fusese remarcabilă. Ei proveneau dintr-un mediu păgân, idolatru, și au avut de depășit obstacole mari. Unul era însăși ideea că un om a murit și apoi a revenit la viață, lucru care li se părea straniu. Un alt obstacol – ideea aceea venea de la evrei. Mulți păgâni râdeau când auzeau mesajul creștin. Dar ei nu au râs, ci și-au reorganizat viața după lumina Evangheliei.

„Credincioșii tesaloniceni erau adevărați misionari. Inimile lor ardeau de zel pentru Mântuitorul lor care îi eliberase de teama «mâniei viitoare». Prin harul lui Hristos, în viețile lor avusese loc o minunată transformare; și cuvântul Domnului, așa cum era vorbit prin ei, era însoțit de putere. Inimile erau câștigate prin adevărurile prezentate și suflete se adăugau la numărul credincioșilor.” – Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, pag. 256

9. Ce spune Pavel în versetul 10? La ce se referă el când vorbește despre „mânia viitoare”? Ce legătură există între învierea lui Isus și adevărul prezentat aici? De ce este făgăduința aceasta atât de importantă pentru credința noastră? Vezi 1 Cor. 15:12-17, Ioan 11:24,25; Dan. 12:2.

3. APLICĂ!

Întrebări pentru meditație

1. În ce fel este utilizată triada credință – nădejde – dragoste în alte părți din Noul Testament (1 Corinteni 13:13; Coloseni 1: 4,5; 1 Tesaloniceni 5:8)? Cum putem pune accent pe aceste calități în viața bisericii de astăzi?

2. Pavel include experiența părăsirii idolilor în experiența convertirii tesalonicenilor. La ce fel de idoli trebuie să renunțe oamenii de astăzi pentru a-L urma pe Hristos?

Întrebări aplicative

1. Vestea despre transformarea vieții tesalonicenilor s-a răspândit în toată Grecia. Ce reputație are biserica ta în vecinătate și în localitate? Ce poate face biserica pentru ca vestea despre credința ei „să răsunе” pretutindeni?

2. Cum se manifestă în mod concret lucrarea credinței noastre, osteneala dragostei noastre și tăria speranței noastre?

3. Pavel vorbește deseori despre puterea Evangheliei (Romani 1:16; 1 Corinteni 1:18; 2 Corinteni 12:9; Efeseni 1:19; 1 Tesaloniceni 1:15). Tu ai cunoscut această putere?

4. ILUSTREAZĂ!

Încurajează-i pe membrii grupei să dea răspunsuri scurte pentru ca discuția să nu fie monopolizată de una sau două persoane.

Activitate

1. Invită-i pe membrii grupei să povestească o experiență despre momentul în care au înțeles Evanghelia pentru prima oară și au luat decizia de a-L accepta pe Isus ca Mântuitor al lor.

2. Cere-le să arate cum le-a schimbat Evanghelia viața.

3. Cere-le să povestească o experiență în care au fost încurajați spiritual prin cuvintele sau faptele unor persoane.

4. Cere-le să alcătuiască o listă cu activități prin care le pot oferi încurajare spirituală credincioșilor care trec prin perioade grele.

„Sosirea lui Sila și a lui Timotei din Macedonia, în timpul șederii lui Pavel în Corint, l-a bucurat foarte mult pe apostol. Ei i-au adus «vești bune despre credința și dragostea» acelor care primiseră adevărul în timpul primei vizite a solilor Evangheliei la Tesalonic. Cu o iubire plină de duioșie, inima lui Pavel tânjea de dor după acești credincioși, care, în mijlocul încercărilor și împotririlor, rămăseseră credincioși lui Dumnezeu. El dorea să-i viziteze personal, dar, fiindcă nu era cu putință, le-a scris.

În această epistolă către biserica din Tesalonic, apostolul își exprimă mulțumirea față de Dumnezeu pentru frumoasele vești cu privire la creșterea credinței lor. [...]

Mulți dintre credincioșii din Tesalonic se întorseseră de la idoli pentru a-I sluji «Dumnezeului celui viu și adevărat». [...] Apostolul declară că, în ceea ce privește credincioșii lor urmare a Domnului, ei erau «o pildă pentru toți credincioșii din Macedonia și din Ahaia».” – Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, pag. 255, 256

Întrebări pentru discuție

1. Ia-ți mai mult timp să te gândești ce presupune imitarea modelului de viață al unui om. Ce avantaje și ce dezavantaje prezintă această imitare?
2. Pavel acordă un spațiu larg mulțumirilor la adresa lui Dumnezeu pentru tesaloniceni. Ce rol are sau ar trebui să aibă recunoștința în experiența închinării la nivel individual și colectiv?
3. Dacă oamenii ar căuta dovezi ale credinței bisericii tale, ce ar găsi? Cum ar putea fi schimbată situația?
4. De ce este atât de important să-i apreciem pe ceilalți? Ce extreme trebuie să evităm?
5. Gândește-te din nou la importanța doctrinei revenirii lui Isus pentru credința noastră. Ce argumente solide avem să credem într-un eveniment care va schimba total lumea noastră și care este atât de diferit de tot ceea ce s-a întâmplat până acum?

Rezumat: Pavel avea bucuria de a-I aduce mulțumiri lui Dumnezeu pentru dovezile îndestulătoare ale lucrării Sale în viața credincioșilor din Tesalonic. El le împărtășește acestora conținutul rugăciunilor sale, din dorința de a-i motiva să crească mereu în credință și să continue lucrarea misionară.

Măinile vorbitoare

Șase copii din Biserica Adventistă South Point din Jacksonville (Florida, SUA) și-au propus să le vorbească oamenilor despre credința lor. Biserica i-a trimis la cursul de instruire pentru copii „Du-te să pescuiești!”. Acolo au învățat câteva metode interesante de a le vorbi oamenilor despre Isus: prin povestiri, prin cântări și prin scenetele cu păpuși. Când s-au întors acasă, erau entuziasmați de tot ce învățaseră.

– Deci cum le veți vorbi oamenilor despre Isus? i-a întrebat pastorul zâmbind.

– Vrem să folosim păpușile, a spus un copil.

Copiii le plăcea să învețe să mânuiască păpușile, rostind replicile cu intonație și mișcându-le de parcă erau vii. La sfârșitul cursului, fiecare copil a primit câte o păpușă. Au trecut apoi la compunerea textului, la confecționarea costumelor și a decorurilor, iar părinții i-au ajutat și ei.

– Una dintre scenete este despre doi băieți care se ceartă, spune Tenver, unul dintre păpușari. Prietenii îi conving să nu se mai certe, vorbindu-le despre pace și despre roadele Duhului Sfânt.

– De asemenea, am compus scenete despre diferite personaje biblice, spune Isabel, o altă membră a grupului. De exemplu, o scenetă este despre cei zece leproși vindecați de Isus.

Este nevoie de multe repetiții pentru a învăța textul și pentru a coordona cuvintele rostite cu mișcările păpușilor. Dar copiii (cu vârste cuprinse între 10 și 12 ani) sunt dispuși să depună eforturi mari pentru ca oamenii să afle că Isus îi iubește și are un plan pentru viața lor.

– Este mai ușor să le vorbim oamenilor despre Isus atunci când suntem ajutați de prietenii noștri, spune Tenver. La început mi-era puțin teamă pentru că nu mai făcusem niciodată așa ceva. Acum, când văd zâmbetul de pe fețele oamenilor la sfârșitul prezentărilor, am convingerea că efortul merită din plin să fie făcut.

O parte importantă a activității lor misionare este aceea de a le împărtăși celor care îi privesc vestea bună că Dumnezeu îi iubește.

– De curând, ne-am pregătit să contribuim la un program de susținere a copiilor care au abandonat școala și care au probleme, a adăugat o fetiță. Am prezentat câteva scenete și sperăm că i-am ajutat pe copii să-și refacă viața.

Pentru acești copii, a fi ucenic înseamnă a învăța „să vorbești” cu mâinile. Ei îi ajută pe alți copii să afle că Isus vrea să fie Prietenul lor.

IULIE

1. D. Geneza 50:20
2. L. Evrei 11:27
3. M. Iosua 1:9
4. M. Daniel 1:8
5. J. 1 Samuel 16:7
6. V. Estera 4:16
a. s. B. 21:01; CT. 20:53; IS. 21:08; MS. 21:16; SM. 21:17; DJ. 21:13; AR. 21:28
7. S. Ioan 13:23
a. s. B. 21:00; CT. 20:52; IS. 21:08; MS. 21:16; SM. 21:16; DJ. 21:12; AR. 21:28
8. D. Galateni 1:15,16
9. L. Luca 2:19
10. M. Apocalipsa 4:11
11. M. Isaia 66:23
12. J. Iosua 14:12
13. V. 1 Corinteni 16:13
a. s. B. 20:57; CT. 20:49; IS. 21:04; MS. 21:13; SM. 21:13; DJ. 21:09; AR. 21:25
14. S. Isaia 28:21
a. s. B. 20:57; CT. 20:49; IS. 21:04; MS. 21:12; SM. 21:13; DJ. 21:09; AR. 21:24
15. D. Deuteronomul 30:19
16. L. Luca 6:27
17. M. Matei 16:18
18. M. Ieremia 25:32
19. J. Matei 15:8
20. V. 2 Timotei 4:3
a. s. B. 20:52; CT. 20:44; IS. 20:58; MS. 20:07; SM. 21:08; DJ. 21:04; AR. 21:19
21. S. 1 Timotei 2:15
a. s. B. 20:51; CT. 20:43; IS. 20:57; MS. 21:06; SM. 21:09; DJ. 21:03; AR. 21:18
22. D. Matei 14:31
23. L. Apocalipsa 3,20
24. M. Romani 8:32
25. M. Ioan 15:5
26. J. 1 Tesaloniceni 4:17
27. V. Iacov 1:2,3
a. s. B. 20:45; CT. 20:37; IS. 20:51; MS. 20:59; SM. 21:01; DJ. 20:57; AR. 21:11
28. S. Proverbele 13:10
a. s. B. 20:44; CT. 20:36; IS. 20:49; MS. 20:58; SM. 21:00; DJ. 20:56; AR. 21:10
29. D. Psalmii 130:3
30. L. Isaia 12:2
31. M. Geneza 2:1

AUGUST

1. M. Ioan 19:30
2. J. Apocalipsa 21:6
3. V. Romani 8:1
a. s. B. 20:37; CT. 20:29; IS. 20:41; MS. 20:50; SM. 20:53; DJ. 20:49; AR. 21:02
4. S. 1 Ioan 3:2
a. s. B. 20:36; CT. 20:28; IS. 20:40; MS. 20:49; SM. 20:52; DJ. 20:48; AR. 21:01
5. D. Luca 17:5
6. L. Apocalipsa 3:11
7. M. Marcu 4:39
8. M. Matei 7:24
9. J. Iacov 1:21
10. V. Efeseni 1:16
a. s. B. 20:27; CT. 20:19; IS. 20:31; MS. 20:40; SM. 20:43; DJ. 20:39; AR. 20:52
11. S. Isaia 63:9
a. s. B. 20:26; CT. 20:18; IS. 20:29; MS. 20:39; SM. 20:42; DJ. 20:38; AR. 20:51
12. D. Psalmii 16:11
13. L. Filipeni 1:6
14. M. Faptele 20:35
15. M. 1 Ioan 4:18
16. J. Matei 19:26
17. V. Matei 26:39
a. s. B. 20:17; CT. 20:09; IS. 20:19; MS. 20:29; SM. 20:33; DJ. 20:29; AR. 20:41
18. S. Psalmii 31:23
a. s. B. 20:15; CT. 20:07; IS. 20:17; MS. 20:27; SM. 20:31; DJ. 20:27; AR. 20:39
19. D. Psalmii 30:5
20. L. Fapte 1:9
21. M. Isaia 43:4
22. M. Galateni 2:20
23. J. Psalmii 147:4
24. V. Matei 18:21
a. s. B. 20:05; CT. 19:57; IS. 20:07; MS. 20:17; SM. 20:21; DJ. 20:17; AR. 20:29
25. S. Matei 26:67
a. s. B. 20:04; CT. 19:56; IS. 20:05; MS. 20:15; SM. 20:20; DJ. 20:16; AR. 20:27
26. D. Matei 27:54
27. L. Matei 14:31
28. M. Matei 17:8
29. M. Iacov 4:6
30. J. 1 Corinteni 13:8
31. V. Psalmii 91:4
a. s. B. 19:53; CT. 19:45; IS. 19:53; MS. 20:04; SM. 20:09; DJ. 20:05; AR. 20:16

SEPTEMBRIE

1. S. Psalmii 145:5,6
a. s. B. 19:52; CT. 19:44; IS. 19:51; MS. 20:02; SM. 20:08; DJ. 20:04; AR. 20:14
2. D. Romani 8:25
3. L. Romani 12:1
4. M. 1 Împărați 18:21
5. M. Ioan 8:44
6. J. 2 Împărați 4:40
7. V. Exodul 15:2
a. s. B. 19:41; CT. 19:33; IS. 19:40; MS. 19:51; SM. 19:57; DJ. 19:53; AR. 20:03
8. S. Psalmii 90:2
a. s. B. 19:39; CT. 19:31; IS. 19:38; MS. 19:49; SM. 19:55; DJ. 19:51; AR. 20:01
9. D. Maleahi 3:2
10. L. Ioan 7:37
11. M. Cânt. Cânt. 7:10
12. M. Psalmii 34:18
13. J. 1 Corinteni 16:13
14. V. Matei 6:26
a. s. B. 19:28; CT. 19:20; IS. 19:26; MS. 19:37; SM. 19:44; DJ. 19:40; AR. 19:49
15. S. Psalmii 103:13
a. s. B. 19:26; CT. 19:18; IS. 19:24; MS. 19:35; SM. 19:42; DJ. 19:38; AR. 19:47
16. D. Galateni 2:20
17. L. Ioan 1:9
18. M. Apocalipsa 12:11
19. M. Ioan 14:6
20. J. 1 Ioan 4:
21. V. Exodul 20:8
a. s. B. 19:15; CT. 19:07; IS. 19:11; MS. 19:23; SM. 19:31; DJ. 19:27; AR. 19:35
22. S. Apocalipsa 1:17
a. s. B. 19:13; CT. 19:05; IS. 19:09; MS. 19:21; SM. 19:29; DJ. 19:25; AR. 19:33
23. D. Apocalipsa 1:19
24. L. Apocalipsa 2:14
25. M. Apocalipsa 2:10
26. M. Apocalipsa 2:11
27. J. Matei 5:16
28. V. Apocalipsa 2:16
a. s. B. 19:02; CT. 18:54; IS. 18:57; MS. 19:10; SM. 19:18; DJ. 19:14; AR. 19:22
29. S. Apocalipsa 2:12
a. s. B. 19:00; CT. 18:52; IS. 18:55; MS. 19:08; SM. 19:16; DJ. 19:12; AR. 19:20
30. D. Apocalipsa 2:17